

Ivan Fošenbauer - Vyslanec

"Je to nádherné, velkolepé!"

Historik Velké civilizace nešetřil obdivem. Nebyl schopen se odtrhnout od ušlechtilého hnutí na nevelké planetě Žlutého slunce při okraji vzdálené galaxie. Znovu a znovu si přehrával holografické záznamy, vkládaje nové a nové krystaly do nenasytné tlamy přístroje. Několikrát se pozastavil u chronologických dat, zvláště pak uložil do trvalé paměti počítače nástup F. Franka, B. Mussoliniho a A. Hitlera k moci v jejich zemích, posléze Mnichov 1938 a konečně začátek Druhé velké planetární války. Stále mu však nebylo jasné, proti komu byla vedena. Proti sobě samým? Cožpak se všichni obyvatelé SOUČASNĚ nepodílí na tom, o čem my stále ještě sníme?

Byl jedním z mála pracovníků Historické sekce Rady, kterým Planetární rada povolila pracovat samostatně. Jeho obydlí, velká, kulovitá mušle, volně se vznášející v atmosféře, poslouchalo skvěle. Tchioné, bydlící dole, nevěřicně bručeli, když nad sebou spatřili velkého čínského draka, posetého hákovými kříži. Záležitost samozřejmě neušla zpravodajům a již druhý den po obdržení materiálů, když se ještě nad povrchem Tchionu převalovaly chuchvalce růžové mlhy, vzbudil Historika ostrý tón.

"Jak jste pokročil v třídění, podřízený Tchione?"

Poznal hned, že ho volá sám velitel Historické sekce, a nasadil co nejuctivější tón.

"Zabývám se celým hnutím, ó veliteli, ovšem k příčinám a průběhu tamní války jsem ještě..."

"Tak vy jste ještě... nedospěl? Výborně. Ale různé výstřelky s Domem, to vám problémy nedělá. Radím vám, žádné extravagance, nebo tímto úkolem pověříme někoho schopnějšího!"

"Uznávám svou chybu," pravil neméně poníženě Historik, "a budu se ji snažit napravit."

"Tchione Historiku, já se tedy budu snažit zapomenout na vašeho živočicha z tamní planety, kterého jste tak neuváženě potetoval symboly JEJICH nejušlechtilejšího hnutí, a vy mi ještě rychleji dodáte konkrétní způsoby aplikace zkušeností. JEJICH zkušeností, jasné?"

"Vaše slova, ó veliteli, budou splněna dřív, než je vyslovíte! Je zajímavé, jak nazývají naši věc - než to lingvistické bloky překously, dva mi málem shořely. Ef, a, eš, i, es, em, u, es. Hrozně, vaše nadřizenosti. Dokonce jsem si dovolil, protože znám vaši slabost pro historické perličky..."

"To stačí, Tchione Historiku. Já jen doufám, že adjektivum HROZNĚ bylo míněno čistě hovorově! Máte pět oběhů - dodal holografický velitel, než se rozplynul. Jsou fascinující, ti obyvatelé modrozelené oběžnice, když ve čtyřech seskupeních najednou dokázali vytvořit tak skvělé dílo civilizace! Jediný vůdce národa, všichni slouží té, musel mávnout jednou ze svých lapek na stereo: eř, í, eš, i - opravdu nevyslovitelné. Nikoliv taková banda měkkýšů, zblblých holografickým životem a odtržených od reálného, jako naše Planetární rada. Historik taky není o nic lepší - předstírá, že se snaží, ale co když to myslí vážně? Mít tak pár oddaných jedinců s využitím JEJICH praktik. Ale co není, může být!"

To byla poslední kapka do poháru rozhodnutí velitele Historické sekce. Svižně začal tím, že se nešel nudit na zasedání Planetární Rady.

Historik s rozkoší vychutnával pohodlí koupele ve sférické nádrži a pozoroval opalizující tekutinu vylepšenou záběry z planety Žlutého slunce. Jednu chvíli se lapkou snažil naivně chytit deseticentimetrovou velrybu, i když předem věděl, že je to marné, a podobně dopadl s patnácticentimetrovým krakenem. Živá polévka. Proč jen nemáme tak mohutné oceány?

S uspokojením si vzpomněl, jak dal veliteli hotové podklady před termínem - ovšem bez multivaku, ze kterého tři oběhy nevylezl, by to pochopitelně nešlo. Když se konečně vyprostil ze spacákovitého biokomputeru, měl jako už tolikrát pocit, že on sám je složen převážně z mokrých hadů.

Dvojnásob se zaradoval podruhé, neboť povolení Rady k zákonnému páření byla teď holá formalita. Všechna tři pohlaví v domě! Ano, již v prvotních kursech komunikace nás učili, že počet obyvatel dosahuje v posledních násobcích Velkých oběhů téměř maximální únosné hranice. Příkaz velitele RR je nekompromisní a

nesmlouvavý - nevyhledávat žádné z obou zbývajících pohlaví, pokud se prokáže úmysl spojení se třetím. Antikoncepce pouze pro členy Planetární rady a jejich zástupce...

"Bude nutno zdokonalit přenosy z té jejich Zet, e, em, iě," řekl samotnému veliteli Planetární rady velitel Historické sekce. "A myslím, že nebude od věci vyslat sondy."

Pokud jsem dobře informován, nosiče k dispozici máme. Navíc poznatky, získané nepřímými metodami, jsou neúplné, což vede mnohdy k lajdácké práci našich podřízených! Osobně jsem se o tom přesvědčil u samostatného Historika, veliteli."

Při poslední větě se téměř rozkřičel, ale včas se opanoval. Prostě ho mrzelo, že vládci planety nemůže dát zatím kromě naděje nic, o čem by on nebyl co nejpodrobněji informován.

Vždyť již jenom při této rozmluvě je třetina mozku vládce telepaticky propojena s informačními centry. Ovšem tato naděje nebyla neopodstatněná. Několik desítek buněk nám pracuje tak skvěle, že předčí Be, en, i, té, a i A, dé, o, el, ef, a dohromady.

Mají to snažší. Nebylo třeba vítězných tažení v hnědých, případně černých oblecích - stačilo do počítačové sítě patřičným Tchionům dát patřičné pokyny.

"Takže, vážený veliteli, k oběžnici vyšleme dvě sondy, k čemuž využijeme právě dokončené stavby průzkumných zařízení, určených pro příští Velké oběhy. Rada bude muset s osídlovací expedicí chvíli počkat. Zdůrazňuji - mohutné stínění, aby neshořely v atmosféře, která, jak správně předpokládala řada našich vědců, je nejméně dvakrát hustší než naše."

Zatímco pilně tchionské včelíčky stavěly První říši, mířily ostré čenichy dvou nosných raket k Mléčné dráze. Automaty pracovaly perfektně.

Vynoření ze čtvrté dimenze. Rovina ekliptiky Terestrické planety. Obě lodi se zabydly na odvrácené straně Měsíce, aby nemohly být ze Země sledovány. Z jejich útrob se klouzavě vynořily nákladní a průzkumná sonda. Tchionané počítali se vším: povrch nákladní sondy se podobá povrchu černé díry, aby neodrážela záření, takže byla vyloučena možnost zachycení tělesa místními obyvateli. (Štouravý samostatný Historik zjistil úspěšné pokusy jakési Anglie o zavedení radaru, do té doby neznámého.) Průzkumná sonda byla zas tak malá, že se dala považovat za kosmické smetí.

Spojení se sondami z pochopitelných důvodů nemáme, přemýšlel velitel Historické sekce a velitel PR současně. Všechno se ukáže až při návratu obou lodí. Na zvláštním zasedání PR byla akce odtajněna (také se nedalo proti ní už nic dělat) a zástupce velitele PR řekl: "O dokonalosti našich robotických mechanismů se, vážení Tchioné v Radě, přesvědčíme jednoduše tím, co, či spíše koho nám nákladní hvězdolet přiveze. Ostatně Velitel Historické sekce i jeho podřízený mají na celé myšlence zásadní podíl."

Oba jmenovaní zrůžověli samou chválou. Kdyby vážené shromáždění bylo složeno z lidí od Žlutého slunce, zněl by sálem mohutný potlesk.

Jen doufám, že jejich obyvatel s identifikací A. Há, i, té, el, e, er ještě nikam nesložil své struktury, pomyslí si s obavami slovnitý zástupce Velitele rady. Pomůže nám k ještě vyšší dokonalosti!

Milióny prostých Tchionů tušily jen mlhavě, jaká skvělá budoucnost je čeká. Jejich všední život zatím plynul odděleně, tak jako mnoho oběhů předtím. Jen někteří, ti, co zaregistrovali v holoskopech výzvy k zapojení do budování sítě buněk, zvané První říše, poznali, co je to sdružování a společná práce.

Velký zpravodaj, který na počátek nové éry hleděl s rostoucí nedůvěrou, již vytvořit solidně organizovanou opozici nestačil. Na jeho ostrém nesouhlasu měly lví podíl i informace z planety Žlutého slunce, kde ti, kterým se ušlechtilé hnutí nelíbilo, předčasně složili své struktury. Samostatný Historik obklopen samičkou a katalyzujícím samečkem ze svého DOMU napjatě sledoval, jak gravitační vysavač sice pomalu, ale neodvratně přitahuje dům Velkého zpravodaje dolů. Vozidla věrných již čekala v kruhu okolo vysavače.

"To je cynické násilí, budu vše hlásit Planetární radě! Kdo mi zablokoval multivak mého domu? Mám radou přiznanou svobodu!"

"Už nemáš."

"Okamžitě mě pusťte!"

Byl (za živé účasti holovize) hrubě vytažen a násilím vecpán do jednoho vozidla - přesně po vzoru hnědých obleků.

Nyní trčel se zablokovanými lapkami v křesle ošetrovny (žertovný výraz zástupce velitele PR), obklopen spoustou výhrušně trčících nástrojů neznámého určení.

"Tak on nám chtěl zveřejnit takové informace!" sladce pronesl nejbližší z Buňky, pozoruje přitom holoskop, kde záběry z partyzánské války střídaly sabotáže a jiné formy odboje.

"A to ještě není všechno! Chtěl vyřídít jednoho z našich vůdců - samostatného Historika.

Ještě, že moudrý velitel Historické sekce mu to překazil."

"Na tohle se dívej!" Na obrazovce teď útočila letadla s hákovými kříži střemhlavým náletem. Přítomní chvíli zapomněli na vyslýchaného a fascinovaně zírali na výjev.

"To je to pravé - a ne bojkotovat naše dobře míněné výzvy k budování!"

"Jistě měl za lubem něco navíc, nezapomeňte, že není ze tří čtvrtin determinovaný jako obyčejný kmán."

Velký zpravodaj se v křesle zachvěl. Lékař mu konejšivě položil lapku na temeno: "On si jistě vzpomene na všechno."

Mučení začalo.

Chodci v karlovarských lesích nepřikládali malému meteoru žádný význam, maximálně si něco přáli. Průzkumná sonda mohla pracovat nerušeně. Pořizovala jako její předchůdkyně panoramatické záběry, zapisovala telemetrické údaje a informace ihned zpracovávala.

Nad tajným letištěm v Peenemünde se zdržela déle. Prostí Tchioné zůstanou údivem paf, až uvidí záběry z dalekého světa! Tušit existenci druhého, důležitějšího úkolu je ani nenapadne...

Druhá sonda měla trochu smůlu. Při vyrovnávání korekce dráhy se maličký meteoritek přece jen dostal k povrchu tělesa a stačil prorazit obě ochranné vrstvy pláště. Došlo ihned k zacelení drobné trhlinky, jenomže nešťastnou náhodou se to stalo poblíž paměťových bloků. Tak byla do tělesa uzavřena část kosmického prostředí, což způsobilo obrovské podchlazení důležitého obvodu.

Složitou cestou impulsů a informačních kanálů se porucha šířila dál, až došlo k vysazení důležité paměťové jednotky. Řídící multivak ji znovu nedokázal oživit. Degenerace informace! Něco takového nemohl připustit. Celou kovovou bytostí sondy proběhla křeč.

Ohrožení úkolu! Paměťové obvody nebyly zdvojeny, neboť velitel Historické sekce příliš spěchal.

Multivak si s krizí nakonec poradil.

Průzkumná sonda už dávno spočívala v mateřském lůně první lodi, když její neviditelná kolegyně za jasné noci měkce přistála na mýtině nedaleko Berlína.

Bunkr pozemských kolegů nebyl vzdálen ani půl kilometru.

Biologická čidla hladověla. Multivak dvakrát rozšířil jejich akční rádius. Vtom se to stalo. Neviditelná síť pružného pole zasáhla mercedes s kamufláží, obsazený čtyřmi vojenskými čepicemi na pozemských hlavách, nedaleký posed, sosnový hájek a několik dalších vzorků s výskytem živého materiálu.

První nedobrovolný vyslanec Země se nestačil zdekovat a past sklapla.

Řídící multivak zaznamenal přítomnost života na palubě a ihned ostartoval. Jen herrlesmistr si nemohl vysvětlit ten mohutný hukot, který se silicí intenzitou přicházel jakoby zezdola, rozšiřoval se do prostoru a posléze zamířil směrem vzhůru. Mám asi halucinace, řekl si a raději si lokl jalovcové z placaté láhve; na ležícího opilého sturmbannführera vedle sebe úplně zapomněl.

Všechny manévry proběhly tak hladce a bezpečně, že se Tchioné mohli jen radovat.

Lodi již směřovaly k mateřské planetě, když samostatný Historik a velitel Historické sekce nepatrně zapochybovali o spolehlivosti sond. Myšlenku se však neodvážili sami sobě přiznat, natož vypustit z úst. Za tak rouhačskou ideu by je čekala ošetrovna některé z buněk, a to by ještě mohli mluvit o štěstí. Vždyť

První říše vzkvétá, její obyvatelstvo už zahrnuje polovinu Tchionanů a sondy přece vyrobil výkvět tchionských vědců!

Velitel sekce Kosmických výzkumů sledoval na monitoru, jak je sonda citlivě vykládána kybernety z trupu nosiče. Obrovské těleso putovalo na dopravnících do Výzkumného ústavu pro mimotchionský život. Ani stroj nesměl odpečetit zablokované vstupy - jen vládce.

V hlavním objektu výzkumů panovalo posvátné ticho. Shromážděné vědecké kapacity ani nedýchaly. Sám velitel! Otevřel si beze spěchu vstupní turniket laboratoře a vychutnáváje slavnostní okamžik, vystoupil do sekce s uloženou schránou.

Počkáme, až se vzpamatuje z hibernace, uvažoval v duchu, nebo ho necháme spícího vyložit?

Při představě skvělé spolupráce se jen tetelil. Nechal kybernetu, aby otevřel vstup dlouhého válce, a naklonil se nedočkavě dovnitř, aby první uviděl hosta.

Shromáždění u obrazovek vyděšeně vykřiklo. Z temného obdélníku obyvatelného prostoru se tápavě vysunula deset jednotek silná pruhovaná věc, zakončená řadou hřebenovitých háčků, a šikmo od ní další. A ještě dvě. Následovala oble hranatá nestvůrná hlava, posetá spoustou malých oček, a další věci. Bylo jich víc než má poctivý Tchion lapek.

Ale to přece nesouhlasí, to je vzpoura! Chtělo se křičet veliteli Historické sekce.

Trup bytosti zakončoval vakovitý batoh, porostlý jemným chmýřím. Netvor se vysoukal z kabiny, pozdvihl dvě přední věci, mírně s nimi zakolébal a řada lesklých očí spočinula na vládci Tchionu. Měl po dlouhé hibernaci hlad.

V objektu zavládlo zděšení a zmatek. Přes zuřivý odpor zástupce velitele PR se zázrakem podařilo prosáknout informaci o události ven z laboratoří. Část obyvatelstva z města uprchla. Ve vědeckém objektu zůstaly pouze včely První říše.

Netvor se zatím zřejmě dostatečně nasytil a zabydlil se v hlavním objektu výzkumného ústavu. Kdosi usuzoval, že by to mohla být samice, neboť ve velkém hvězdicovém sále bylo spatřeno větší množství průsvitných vajíček, dovedně uložených v čemsi namodrale lesklém. Tatáž substance však obalovala i hrozny něčeho mnohem horšího - desítky tchionských vědců!

Zakladatelé buněk ušlechtilé První říše byli postaveni před nelehké dilema: vzniklou situaci bleskově řešit, nebo houfně potříit své zbylé odpůrce. Co je účinnější? Celý plán, tak pečlivě připravovaný i realizovaný, dokonale zklamal. Ani to, že stovka vědců, kteří akci připravovali, byla popravena, situaci nijak neusnadnilo.

Vajíčka, střežená obludou, nezůstala vajíčky. Za několik tchionských oběhů se z nich vylíhla stovka droboučkých netvůrků, kteří ovšem dosahovali velikosti slušně rostlého Tchiona. Bez dostatečně kvalifikované ostrahy se mláďatům podařilo dostat ven z laboratoře (až dodatečně se zjistilo, že větracími průduchy) a první, co udělala, bylo, že blíže neurčeným způsobem vzlétla.

Nová vlna chaosu zachvátila tentokrát celou planetu. Evakuace nepřichází v úvahu, řekl si zástupce velitele PR. Ani domy našim moc nepomohly. Ty bestie se snášejí po desítkách dolů, kam je napadne, zabydlují se tam a našince žerou po desítkách!

Kalným zrakem se podíval dolů, aby aspoň během letu na krizové zasedání Planetární rady viděl situaci v terénu.

Vymetené sídliště, glydery napasované do domů, v jednom veřejném bazénu pozvolna tála splasklá bublina domu. Hbitě pobíhající stvůry. Tu a tam olízly přidušené plamínky opuštěný objekt. V automatizovaném závodu se u strnule stojícího robota vršila obrovská halda výrobků, které nikdo neodvážel.

Zástupce si povzdechl a vyslal lapkou příkaz k dělu. Jediný ozbrojený dům se zahoupal zpětným rázem, ale netvorovo tělo se zlomilo vedví a strop prudce vylétl vzhůru. Zástupce si uvědomil, že podruhé by se podobné zaváhání nemuselo vyplatit. Kusy obludy padaly mezi pozemní domy, zanechávající po sobě stopy nechutné břečky.

Krizové zasedání se změnilo ve vřavu plnou vzájemného obviňování, osočování a výčitek.

Velitel historické sekce si zjednal ticho.

"Ti z vás, co nebyli zapojeni v žádné naší buňce, a patřili tedy k parlamentaristům, nebo nedej duchu pacifistům, v okamžiku, kdy přibyli do této místnosti, jsou s námi na jedné lodi. Bez diskusí" - zarazil netrpělivá gesta - "je to tak a bude nejlepší, když se s tím smíříte hned teď. I když byly naše řady značně oslabeny důsledky nepředvídaných okolností" - několik Tchionů se krátce zasmálo - "a neschopností vědců, kterým jsme bezvýhradně důvěřovali, přece jenom nám zbylo tolik, abychom podnikli určitá rychlá opatření, která..."

Do místnosti vtrhl robustní Tchion v barvách Buňky, přeřel sál a bez jediného slova hbitě vsunul krystal do holoskopu.

Chaos záběrů v přesné časové posloupnosti. Jakoby zázrakem jasná, perfektně barevná scéna. Plastičtí partyzáni vedou ke zdi Benita Mussoliniho! Opět chaos, čas v tchionských obězích, zhoršení obrazu (asi vlivem stěn bunkru - řekl si zástupce velitele PR) až do černobílé dvojrozměrnosti: Adolf Hitler je před svým koncem oddán s Evou Braunovou...

Do naprostého ticha zadunělo zaklení - to velitel Historické sekce Rady ztratil svůj klid.

"To tedy znamená, že zkušenosti těchto vašich velikánů jsou pro vás nadobro ztraceny?" zaznělo jízlivě z úst velitele parlamentní sekce.

Velitel HSR se jen s obrovskou námahou opanoval: - Znamená to jen to, že už nemůžeme od nich čekat přímou podporu. - Zástupce velitele Rady rozhodil bezmocně lapkami.

V odpověď se celý sál zachvěl a v panoramatických průzorech se objevila ošklivá hlava jedné z nestvůr. Uniformovaný Tchion průzory zatemnil.

"Je zde další možné řešení," pokračoval velitel Historické sekce. "Když my, tak ostatní taky! Centrum Planetární rady a Centrum výrob s přílehlými sídlišti nechal nebohý vládce zaminovat. Určitě se tím sníží početní stav té bestie!"

"Protestuji! Co naše životy? Příbuzní, mláďata, všechno? - vykřikl pisklavě Velitel parlamentní sekce."

"Řekl jsem snad jasně, že jsme nyní všichni na jedné lodi! Účastnit se krizového zasedání vám nikdo nedal rozkaz. Nakonec buďte rád, že jsme vám nezabavili majetek, jako řadě jiných odpůrců. Pobočníku!"

"Zde!"

"Tady je blokovací kód."

Kdo se včas nevzdálil, měl smůlu. Nové slunce o teplotě mnoha miliónů stupňů chtivě vybílilo svým dechem jak centrum PR, tak přílehlý park, na jejichž místech vyrostla satanská houba a mladé podhoubí vzklíčilo ještě jednou.

Prostý člověk na planetě Žlutého slunce se radoval. Nenáviděný Hitler byl poražen, druhá planetární válka skončila.

Chodci v karlovarkých lesích však nemohli tušit, že občanské válce, kterou v hodině dvanácté zažehnal pilné včelky buněk První říše, zabránil docela obyčejný - pavouk.

Památce mého otce, Václava Fošenbauera, jenž byl za II. světové války totálně nasazen a vrátil se s podlomeným zdravím z Berlína, odkud uprchl v roce 1945.